

mange Bække smaa gøre en stor Aa, til noget, og Staten er jo ikke særlig vel situeret, skønt man ikke har nogen Grund til at ængstes overfor den finansielle Tilstand. Jeg har derfor som sagt ingen Betæneligheder derved, naar Regeringen nu ønsker, at man gaar op til det oprindelig forelagte Forslag, og jeg kan paa mine Meningsfællers Vegne anbefale at støtte denne Tanke.

Rørdam: Hvis den højtærede Finansministers Stilling i denne Sag skal være Indledningen til en ny Kampolitik mod Landstinget, kunde jeg være tilbøjelig til at støtte den højtærede Finansminister. Men da jeg ikke kan gaa ud fra, at dette er Tilfældet, maa jeg tillade mig at anbefale det høje Tings Medlemmer til sin Tid at stemme mod det af den ærede Ordfører bebudede Ændringsforslag om at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det oprindelig blev forelagt af den højtærede Finansminister. Det ærede Medlem, som nys talte, gik ud fra, at Forbrugerne ikke vilde komme til at mærke denne Skat. Det er et meget farligt Princip at hævde, for jeg tror, at enhver Forbrugsafgift og enhver Toldafgift ville Forbrugerne altid komme til at mærke. Da vi sidst vedtog en Toldlov, var det efter min og manges Mening en saare slet Toldlov, en Toldlov, som indeholdt saare faa og saare smaa Lettelser for Forbrugerne. Ikke desmindre blev der fra Regeringspartiets Side gjort stort Væsen ud af den. Der blev regnet ud paa Kroner og Øre, hvor meget Befolkningen vilde tjene. Jeg tror nu ikke, Befolkningen har mærket stort til nogen af de Lettelser, jeg tror, den har mærket noget til de Forhøjelser, den har faaet, men ikke til nogen af Lettelserne. Nu vil man her lave en Toldlov, i hvert Fald en Forandring af Forbrugsafgifterne, som forøger Tolden, Forbrugsafgifterne med en Sum af 133,000 Kr., og saa siger man, at det ville Forbrugerne ikke komme til at mærke. Jeg tror, at hvis vi vedtage det, som er foreslaaet af den højtærede Finansminister, vil det let føre til farlige Konsekvenser. Der kan være mange andre Ting, hvor man ved saadanne Omsætninger fra gammelt til nyt Maal skal runde af paa den ene eller den anden Maade, og hvis man stadig vedtager det Princip at runde af opad, kunde det blive ret farligt. Jeg tror derfor, at hvis Finansministeren vil runde af, skulde han i det hele gøre sig det til Princip at runde af nedad. Det vilde være til adskillig større Glæde for

Befolkningen. Allerede af den Grund vil jeg anbefale, at vi til sin Tid stemme imod de af den ærede Ordfører bebudede Ændringsforslag om at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori Finansministeren oprindelig havde forelagt det.

Sigvald Olsen: Det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen), der for øvrigt her ikke er enig med sin Partifælle i Landstinget, som baade talte og stemte for Forslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger, udtalte, at da Ølloven i sin Tid blev given, kunde vi meget godt være blevne staaende ved de 10 Kr., som Meningen var, idet Bryggerierne lagde saa meget paa Øllet, at de fuldt ud fik den Skat ind. Det er ikke rigtigt. Jeg havde ganske vist ikke den Gang noget med Ølproduktion at gøre, men jeg har Oplysninger fra den Tid om Ølpriserne, og Priserne var den Gang 18 Kr. pr. Td., forinden Skatten indtraadte, og blev senere satte op til 25 Kr.; det er de 7 Kr., som Skatten var. Da vi i 1897 forhøjede Ølskatten til de nuværende 9 Kr., havde vi, som det ærede Medlem nok erindrer, midlertidig en Lov, som fikserede Skatten i Henhold til den Omsætning, de forskellige Bryggerier havde haft. Vi maatte altsaa ogsaa regne med Brøker, 8,25, 8,50 og 8,75, og det gik jo meget godt for Inspektoraetet og for Bryggerierne, og det vilde vist ogsaa gaa lige saa godt nu. Men den Gang Ølskatten blev forhøjet fra 7 til 9 Kr., var der ikke Tale om at lægge noget paa, og Grunden hertil var, at der fra Carlsberg-Bryggerierne forelaa en Erklæring om, hvorledes Bryggerierne stod. Det gjorde, at den daværende Finansminister indstillede at blive staaende paa 9 Kr.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgekreds): Forskellige ærede Medlemmer have fremhævet, at denne Sag i Virkeligheden er saa lille, at man ikke paa den burde rejse en Strid med Landstinget. Det er jo heller ikke min Hensigt, jeg tænker, at hele denne Sag lader sig ordne ved fredelig Forhandling med det høje Ting her ovenover. Men der er en Bemærkning fra det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), som jeg maa opholde mig lidt ved. Det ærede Medlem sagde, at det havde været hans Opfattelse, at Sagen kunde sikkert være gaaet sin Gang gennem Tingene, uden at nogen havde rejst Indsigelse derimod; naar man havde gjort det, var det, fordi den højtærede Finansminister i Landstinget havde udtalt sig paa en Maade, som op-